

[Horn.]

i flere måneder, og er begyndt at regne med, at de kunne handle herefter, drages med herindunder.

Endelig medtages gymnasieskolerne ved ændringsforslag nr. 4, der forandrer lovforslagets titel.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de stillede ændringsforslag til vedtagelse her i det høje ting.

Arnth Jensen: Ved dette lovforslags første behandling omtalte jeg den mindre gode tilstand, som mange af vore forsamlingshuse befinder sig i, og jeg udkastede tanken om, at staten i forbindelse med hele ordningen af vort skolevæsen skulle søge at forbedre denne tilstand ved igennem direkte tilskud eller rente- og afdragsfrie lån at give en opmuntring til kommunerne eller de kredse, som lejer disse huse. Den højtærede undervisningsminister stillede sig meget venligt overfor tanken, og fra alle sider i udvalget blev der udtalt sympati for den, men under behandlingen viste det sig, at man ikke mente, dette udvalg burde stille direkte forslag, men henvise spørgsmålet til boligministeren og til det udvalg, som behandler boligstøttelovgivningen. På denne måde er der selvfølgelig nået noget, det indrømmer jeg, men jeg beklager alligevel, at man ikke nåede videre i udvalget og — eventuelt efter forhandling med de respektive ministre — fik udarbejdet et forslag til en selvstændig lov alene for disse huse, for jeg er stadig afgjort af den formening, at ligeløbende med at skabe gode ydre forhold for vore børneskoler er spørgsmålet om at skabe rene, lyse, venlige og varme lokaler til det kulturarbejde, der omfatter ungdommens fritidsliv, ja, ikke blot ungdommens, men hele sognets.

Jeg underkender ikke det arbejde, som gennem forhandling mellem bolig- og undervisningsministeriet er gjort for at fremkomme med forslag i den ønskede retning, og jeg afviser heller ikke de retningslinier, hvorefter forslaget er opbygget, sådan som vi er blevet gjort bekendt med, men jeg vil her gerne udtale, at jeg nærer nogen ængstelse for, at den sammenkædning, der er sket mellem dette spørgsmål og flere andre større områder, skal bevirke, at dette enkelte og konkrete område skal komme noget i baggrunden og derved blive unddraget den specielle opmærksomhed, som det fortjener. Det er min faste overbevisning, at det bedste middel til at fremme et smukt og rent og godt forenings- og fritidsliv hos vor ungdom er at give den, som har jeg sagt det, gode betin-

gelses ved at skabe disse venlige og hyggelige samlingssteder.

Nu vil jeg gerne for ikke at misforstås — og det glæder mig, at både den højtærede undervisningsminister og den højtærede boligminister er tilstede her i dag — sige, at i denne forbindelse tænker jeg ikke særlig på de store byggerier, ikke særlig på de store bygningskomplekser; jeg er godt klar over, at det har vi sandsynligvis hverken materialer eller penge til. Nej, det, jeg i første række tænker på, er en håndsrækning til en meget nødvendig restaurering af de gamle huse, som vi har, huse, der har deres historie, huse, der har løst deres opgaver i deres tid, og som meget vel uden altfor store omkostninger kan moderniseres og bruges i mange, mange år fremefter — og derved skaber man jo også noget andet, som måske ikke er uden betydning, nemlig en frugtbringende forbindelse mellem fortiden og fremtiden.

Som sagt, jeg kan ikke undlade at sige ved denne behandling, at jeg havde ønsket en selvstændig lov om dette spørgsmål. Jeg ved ikke, om den kan komme endnu; det skulle glæde mig, hvis det kunne lade sig gøre. Jeg føler dog trang til at takke for tilslutningen både fra de to højtærede ministre og fra udvalget. Jeg beder den højtærede undervisningsminister om stadig at have opmærksomheden henvendt på spørgsmålet, og jeg beder den højtærede boligminister om med velvilje at overveje tanken endnu en gang og måske på en noget anden måde end det forslag, der foreligger, er udtryk for. En god løsning her vil give befolkningen og ungdommen mod og lyst til at gå i gang med opgaven derude. Der er i årevis talt om forsamlingshusenes dårlige tilstand. Det ville glæde mig meget, og jeg tror, det ville være til gavn for landet, hvis der nu kunne følge handling efter.

Om selve forslaget om støtte til skolebyggeriet har jeg ikke meget at sige. Det fremgår af betænkningen, at i den form, det nu har fået, har vi tiltrådt det og vil stemme for det. Jeg havde ønsket, som jeg gjorde opmærksom på ved første behandling, at man gennem en fordomsfri, velvillig behandling kunne have fået loven af 1937 revideret. Det viste sig imidlertid, at det var der ikke udelt stemning for i udvalget, og jeg måtte lade det falde.

Jeg skal ikke modsigende den socialdemokratiske ordfører, når han siger, at denne lov virker tilfredsstillende ude omkring i befolkningen. Det tror jeg hverken den ærede ordfører eller jeg ved noget om. Men jeg vil gerne sige til den ærede ordfører, at man kan